

като пшеницѣ; но Азъ ся молихъ за тебе, да не оскудѣе въ-ра-та ти. — И ты нѣкога, като ся обърнешъ, утвърди бра-тія-та си.“

ГЛАВА LXXVII.

ТАЙНА ВЕЧЕРЯ.

Во время-то на тоя разговоръ, пасхалныя-тъ агнецъ былъ изѣденъ, и таковымъ образомъ ся свършило праздниество-то въ память на избавленіе-то отъ рабство-то Египетско, спорядъ постановление-то на Ветхия Заветъ.

Исусъ Христосъ съ Своѣж-тъ смърть готвилъ міру по-добро избавленіе—избавленіе отъ рабство-то грѣховно. Отъ онова время, когато Исусъ Христосъ въ жертвѣ за грѣхове-тъ на человѣцы-тъ, вмѣсто агнецъ, принесълъ Самаго Себе, ся наченва Новый Заветъ. Во воспоминаніе на това велико событіе и во оставленіе на грѣхове-тъ, Той е установилъ таинственнѣж-тъ вечерѣжъ, на кождо ся причащаваме отъ Негово-то тѣло и кръвь.

Спаситель взелъ обыкновененъ, неопрѣснченъ хлѣбъ, благословилъ го и, като го прѣломилъ, подалъ на ученицы-тъ Си, говорещи: „пріимите, ядите: сіе есть тѣло Мое, което прѣдавамъ за васъ.“ — Такожде, като взелъ чашкѣ, хвалѣ воздалъ Богу и, като ѣж подавалъ на ученицы-тъ, казалъ: „пійте отъ нея вси: сія есть кровь Моя Новаго Завета, изливаемая за многихъ во оставленіе грѣховъ. Сіе творите въ Мое воспоминаніе.“

ГЛАВА LXXVIII.

Прощална бесѣда Исусъ Христова съ ученицы-тъ.

Настѣпилъ вече часа-тъ на скърби-тъ; Исусъ Христосъ ся готовилъ да иде на мѣченіе и смърть. Той знааяъ, че